

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 803/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Марије Терзић, др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јовановић, адвокат из ..., против тужених ПУ "Чукарица", са седиштем у Београду и Града Београда, које заступа Градско правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4029/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4029/23 од 05.10.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4029/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1115/23 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезу тужена ПУ "Чукарица" са седиштем у Београду и тужени Град Београд, да тужилци за период од јула 2018. године закључно са мајем 2021. године солидарно исплате 260.231,00 динар на име накнаде штете услед неисплаћене накнаде трошкова исхране у току рада, и то у појединачним месечним износима и са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезу тужени да тужилци солидарно исплате 227.547,00 динара, на име накнаде штете услед неисплаћене накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за 2018, 2019, 2020. и 2021. годину са затезном каматом, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, тужила је обавезана да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 117.000,00 динара. Ставом петим изреке, тужила АА је ослобођена плаћања трошкова судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4029/23 од 05.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље, потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем и четвртном изреке и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20, 10/23 - други закон), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора код тужене - предшколске установе чији је оснивач Град Београд. О овом захтеву тужиље нижестепени судови су одлучили у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плата исплаћује у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у коме је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 06.07.2021. године, а вредност предмета спора 64.948,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић